

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8Co/74/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7209229162
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Diana Solčányová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7209229162.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Diany Solčányovej a členiek senátu JUDr. Marianny Hraboveckej a JUDr. Ludviky Bodnárovej v právnej veci navrhovateľky W. H. nar. XX.X.XXXX bývajúcej v Y. na N. ul. č. X proti odporcovi Mgr. N. H. nar. XX.X.XXXX bývajúcemu v R., W., XXXXGD, Y. XX v konaní o zvýšenie výživného o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Košice II z 18.4.2013 č. k. 25P/334/2009 - 183 takto

rozhodol:

M e n í rozsudok tak, že povoľuje odporcovi splácať dlžné výživné 6.425,80 Eur za obdobie od 2.12.2009 do 20.12.2012 s bežným výživným po 150 Eur mesačne od právoplatnosti rozsudku pod následkom straty výhody splátok pri nezaplatení čo i len jednej z nich.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom povolil odporcovi splácať dlh na výživnom 6.425,80 Eur za obdobie od 2.12.2009 do 20.12.2012 po 300 Eur mesačne vždy do 15. dňa toho - ktorého mesiaca vopred od právoplatnosti rozsudku.

Rozhodol tak na základe rozsudku z 28.1.2012 č.k. 8CoP/141/2012-153, ktorým Krajský súd v Košiciach zmenil rozsudok súdu prvého stupňa tak, že zvýšil výživné od odporcu pre navrhovateľku naposledy určené rozsudkom Okresného súdu Košice II z 20.6.2006 sp. zn. 27P/278/2005 zo 49,79 Eur na 250 Eur mesačne od 2.12.2009 do 17.6.2011 a na 200 Eur mesačne od 18.6.2011 do budúca. Týmto rozsudkom Krajský súd zároveň zrušil rozsudok konajúceho súdu vo výroku o dlhu na výživnom a vec mu v tomto rozsahu vrátil na ďalšie konanie, pretože z vykonaného dokazovania nemohol zistiť, ako si odporca plnil svoju vyživovaciu povinnosť po 5.7.2011. Predmetom jeho rozhodovania tak ostalo dlžné výživné pre navrhovateľku od 2.12.2009 do 20.12.2012, pretože rozsudok Krajského súdu v Košiciach nadobudol právoplatnosť 21.12.2012. Z výpovede matky navrhovateľky zistil, že odporca si plnil vyživovaciu povinnosť voči navrhovateľke po 49,79 Eur mesačne. Z výpovede odporcu zistil, že sa nevie vyjadriť k tomu, v akom rozsahu si v tomto období plnil svoju vyživovaciu povinnosť, pretože o tom rozhoduje súdna exekútorka JUDr. Mária Hlavňová. Z podania súdnej exekútorky JUDr. Márie Hlavňovej zistil, že v exekučnom konaní vymáha bežné výživné pre oprávnenú W. v rozsahu 49,79 Eur mesačne od marca 2011 do budúca. Z potvrdenia o návšteve školy zistil, že navrhovateľka je v školskom roku 2012/2013 študentkou 4. ročníka gymnázia Park mládeže č. 5 v Košiciach. Zistený skutkový stav posúdil podľa § 62 ods. 1 až 4 Zák. o rodine a skonštatoval, že odporcovi za obdobie od 2.12.2009 do 20.12.2012 vznikol dlh na výživnom v rozsahu 6.425,80 Eur, pretože si plnil svoju vyživovaciu povinnosť len v pôvodne určenom rozsahu 49,79 Eur mesačne, aj keď ju mal plniť v rozsahu 250 Eur mesačne od 2.12.2009 do 17.6.2011 a v rozsahu 200 Eur mesačne od 18.6.2011 do 20.12.2012. K tomuto výpočtu dospel tak, že za 30 dní decembra 2009 vyčíslil alikvotnú časť výživného v rozsahu 193,75 Eur (200,21 Eur/31 x 30), za rok 2010 vznikol odporcovi dlh v rozsahu 2.402,52 Eur (200,21 Eur x 12), od januára 2011 do mája 2011 v rozsahu 1.050 Eur (200,21 x 5), za 17 dní júna 2011 vyčíslil alikvotnú časť dlžného

výživného v rozsahu 113,45 Eur (200,21 Eur/30 x 17), za 13 dní júna 2011, kde mal určených 200 Eur vyčísliť dlh na 65,09 Eur (150,21 Eur/30 x 13), od júla 2011 do decembra 2011 vyčísliť dlh na 901,26 Eur (150,21 Eur x 6), od januára 2012 do novembra 2012 v rozsahu 1.652,31 Eur (150,21 Eur x 11) a za 20 dní decembra vyčísliť dlh na 96,90 Eur (150,21 Eur/31 x 20). Vzhľadom na finančnú situáciu odporcu mu povolil takto vyčíslené výživné splácať v pravidelných mesačných splátkach po 300 Eur od právoplatnosti rozsudku až do úplného zaplataenia pod následkom straty výhody splátok v súlade s § 160 ods. 1 O. s. p.. Dodal, že od 21.12.2012 je navrhovateľka oprávnená vymáhať výživné na základe nového exekučného titulu, ktorým je rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 28.1.2012 č.k. 8CoP/141/2012-153.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie odporca s návrhom, aby ho odvolací súd zmenil tak, že mu povolí splácať dlžné výživné v rozsahu 2.025 Eur po 50 Eur mesačne z jeho časti bytu, ktorého je spoluvlastníkom. Poukázal na to, že Krajský súd v Košiciach pri zvyšovaní výživného nebral do úvahy, že súdna exekútorka mu vykonávala zrážky na bežné výživné pre W. a Z. v rozsahu 100 Eur mesačne a na zaostalé výživné v rozsahu 240 Eur mesačne. Konštatoval, že súdna exekútorka mu tiež vykonávala zrážky na bežné výživné od marca 2011 po 49,79 Eur mesačne na W.. Uviedol, že z oznámenia Ministerstva vnútra SR vyplýva, že exekúcia začala na základe exekučného príkazu z 26.1.2010 č. 1402/2009 dňom 1.3.2010 na vymożenie bežného výživného v rozsahu 99,58 Eur pre W. a Z. a zaostalého výživného v rozsahu 240,45 Eur mesačne od roku 2005 do 2.12.2009. Tvrdil, že vyplatil dlh na výživnom poštovou poukážkou matke W. a Z. 22.2.2010 a 25.2.2010. Pokiaľ by mu bola splátka 240,45 Eur rozdelená na polovicu, znamená to, že W. prispieval okrem bežného výživného navyše aj 120 Eur každý mesiac. Z uvedených dôvodov vyjadril názor, že dlží W. len 2.025 Eur. Poukázal na to, že na Okresnom súde Košice II prebieha konanie o zníženie výživného na W. a Z., pretože nie je v jeho schopnostiach a možnostiach plniť si svoju vyživovaciu povinnosť v určenom rozsahu. Poznámeneal, že pokiaľ by mal prispievať W. a Z. zvýšené výživné 200 Eur mesačne a 250 Eur mesačne a splácať dlh po 300 Eur mesačne, bolo by to likvidačné nielen pre neho, ale aj pre jeho ďalšie dieťa, ktoré sa mu narodilo 17.6.2011. Poukázal na to, že mu z jeho príjmu exekútorka zráža 350 Eur mesačne na výživné pre W. a Z., za bývanie platí 351 Eur mesačne, za energie 30 Eur mesačne, za poistenie 200 Eur mesačne, za telefón, internet a televíziu 85 Eur mesačne, za stravu 500 Eur mesačne, za lieky 150 Eur mesačne, za veci osobnej hygieny a oblečenie 150 Eur mesačne, za cestovné 150 Eur mesačne, za pôžičku 162 Eur mesačne plus komunálny odpad, papier a splaškovú vodu 650 Eur ročne. Navrhol, aby bola W. zverená do striedavej osobnej starostlivosti rodičov tak, že pol roka bude s matkou a pol roka s ním. Uviedol, že s matkou a W. býva v spoločnej domácnosti K. (sestra W.), ktorá je tiež povinná podieľať sa na úhradách za užívanie domácnosti. Navrhol, aby od neho matka navrhovateľky odkúpila polovicu bytu alebo, aby sa byt predal, pretože je pre 3 osoby nadrozmerný.

Navrhovateľka vo vyjadrení k odvolaniu odporcu navrhla potvrdiť napadnutý rozsudok, pretože je vecne správny. Poukázala na to, že je už plnoletá, preto nie sú splnené podmienky na to, aby súd mohol rozhodovať o tom, komu by mala byť zverená do osobnej starostlivosti. Konštatovala, že odporca sa o ňu nezaujíma a ide mu len o to, aby jej nemusel prispievať na výživu. Poznámeneala, že bola prijatá na viac vysokých škôl.

Podľa § 220 O. s. p., súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 219), ani na jeho zrušenie (§ 221 ods. 1).

Podľa § 160 ods. 1 O. s. p., ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Odvolací súd preskúmaním napadnutého rozsudku dospel k záveru, že súd prvého stupňa riadne zistil skutkový stav potrebný pre rozhodnutie o dlhu na výživnom, posúdil ho podľa správnych zákonných ustanovení, správne určil rozsah dlhu na výživnom (vo výroku rozsudku) aj obdobie, za ktoré vznikol, ale nesprávne určil jeho splatnosť, preto ho odvolací súd zmenil tak, že povolil odporcovi splácať dlh na výživnom v nižších ako v určených splátkach. Odvolací súd aj v tomto konaní zotrúva na svojom názore z konaní vedených pod sp. zn. 8CoP/241/2011, pod sp. zn. 8CoP/141/2012 a pod sp. zn. 8 Co

62/2013, že je v možnostiach a schopnostiach odporcu uspokojovať svoje životné potreby a potreby mal. B. I. z príjmu, ktorý dosahuje v Holandsku, v dôsledku čoho možno od neho spravodlivo žiadať, aby celý výsluhový dôchodok, ktorý poberá na území Slovenskej republiky použil v prospech W. a jej sestry Z., voči ktorej má tiež vyživovaciu povinnosť. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že odporca je aktuálne povinný prispievať na výživu W. 200 Eur mesačne a na výživu Z. 250 Eur mesačne. Z rozhodnutia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky na č.l. 132 spisu vyplýva, že odporca od 1.7.2011 poberal výsluhový dôchodok v rozsahu 566,96 Eur, pričom je všeobecne známou skutočnosťou, že výsluhové dôchodky sa valorizujú každý rok. U odporcu takého zvýšenie podľa dôchodkov za predchádzajúce obdobie predstavuje nárast o cca 11 Eur ročne. Pri takomto výpočte odporca v súčasnosti poberá výsluhový dôchodok okolo 590 Eur mesačne, z ktorého mu po zaplatení bežného výživného v rozsahu 450 Eur mesačne ostane ešte 140 Eur mesačne. Z uvedených dôvodov odvolací súd prispôbil otcovi splátky výživného tak, aby ich mohol splácať z výsluhového dôchodku a zároveň, aby zaplatil dlh na výživnom v primeranej lehote. Odvolací súd je toho presvedčenia, že pokiaľ by mal odporca splácať dlžné výživné po 300 Eur mesačne tak, ako mu určil konajúci súd, skutočne by to mohlo negatívne ovplyvniť jeho možnosti uspokojovať si vlastné potreby v rozsahu nevyhnutnom pre život v Holandsku, aj jeho ďalšiu vyživovaciu povinnosť voči mal. B. I. nar. 17.6.2011. Dlh na výživnom pritom odporca splatí aj pri nižších splátkach v akceptovateľnej dobe (do 3,5 roka), ktorá stále umožní pozitívne využitie týchto prostriedkov v prospech W., pomôže jej financovať výdavky súvisiace s vysokoškolským štúdiom a splní účel výživného. Odvolací súd sa nestotožnil s tvrdením odporcu, že jeho dlh na výživnom by mal predstavovať len 2.025 Eur, pretože čiastky, ktoré vyplatil v súvislosti s exekučným konaním na základe exekučného príkazu z 26.1.2010 sa týkali ešte dlhu na výživnom, vzniknutom v predchádzajúcom konaní o určenie výživného vedenom na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 27P/278/2005 a to za obdobie od roku 2005 do 1.12.2009. Skutočnosť, že súdna exekútorka vymáhala pre W. bežné výživné v rozsahu 49,79 Eur mesačne od marca 2011 tiež nemá vplyv na správnosť rozhodnutia, pretože táto čiastka už bola odporcovi zohľadnená pri výpočte dlhu na výživnom. Na závere o správnosti napadnutého rozsudku nič nemenia ani prebiehajúce konania o zníženie výživného, pretože tie už nemôžu zasiahnuť do dlhu na výživnom za obdobie od 2.12.2009 do 20.12.2012 určeného na základe právoplatného rozhodnutia o zvýšení výživného za toto obdobie. Z evidenčných pomôcok odvolací súd navyše zistil, že jedno z nich vedené na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 8 Co 73/2013 bolo právoplatne skončené zamietnutím návrhu na zníženie výživného. Odvolací súd nepopiera, že výdavky na život v Holandsku sú nepochybne vyššie ako na území Slovenskej republiky, ale zároveň konštatuje, že vyššiemu cenovému zaťaženiu zodpovedajú aj minimálne platy, ktoré sú nastavené tak, aby si z nich ich prijímatelia boli schopní bez ohrozenia uspokojovať všetky svoje životné potreby v primeranom rozsahu. Pokiaľ odporca tvrdí, že mu jeho výdavky neumožňujú splácať dlh na výživnom pre navrhovateľku vo vyššom rozsahu ako 50 Eur mesačne, je jeho povinnosťou usmerniť si ich tak, aby neohrozil plnenie svojej vyživovacej povinnosti, pretože výživné má podľa § 62 ods. 5 Zák. o rodine prednosť pred inými výdavkami rodičov. V prípade, ak by odvolací súd povolil odporcovi splácať dlh po 50 Eur mesačne, splatil by ho až za 128,5 mesiacov, čo je skoro 11 rokov. Takto upravená splatnosť by nespĺňala účel výživného, pretože výživné má slúžiť na úhradu potrieb dieťaťa práve vtedy, keď ich najviac potrebuje. Vzhľadom k tomu, že navrhovateľka bude mať o 11 rokov 31 rokov, bude schopná sama sa živiť, čo znamená, že by pre ňu už splácanie dlhu nemalo svoj význam. Najväčší význam bude mať splácanie dlhu práve počas vysokoškolského štúdia navrhovateľky, kedy budú aj jej výdavky najväčšie. Odvolací súd dodáva, že nemohol rozhodnúť o tom, že dlh na výživnom sa vyplatí z polovice bytu odporcu, ktorú vlastní s matkou navrhovateľky, pretože konanie o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov nespadá do jeho rozhodovacej právomoci a nemôže byť súčasťou konania o zvýšenie výživného. Z uvedených dôvodov odvolací súd zmenil rozsudok vo výroku o splatnosti dlhu výživnom podľa § 220 O. s. p. v súlade s druhou vetou § 160 ods. 1 O. s. p. tak, ako to vyplýva z výrokovej časti tohto rozsudku. Odvolací súd sa nezaoberal tou časťou odvolacieho návrhu odporcu, ktorým žiadal o zverenie navrhovateľky do striedavej osobnej starostlivosti rodičov, pretože navrhovateľka je už plnoletá, a teda schopná samostatne rozhodovať o všetkých veciach, ktoré sa jej týkajú, a to aj o tom, s ktorým z rodičov chce bývať.

Odvolací súd pre úplnosť konštatuje, že dlh na výživnom tak, ako je uvedený vo výroku rozsudku nezodpovedá jeho odôvodneniu, pretože sčítaním všetkých čiastok, ktoré podľa názoru konajúceho súdu predstavovali dlh na výživnom, výsledná suma dlhu na výživnom predstavuje 6.475,29 Eur a nie 6.425,80 Eur. Po prepočítaní odvolací súd zistil, že práve nižšia čiastka uvedená vo výroku rozsudku

je správna, pretože dlh na výživnom od januára 2011 do mája 2011 v skutočnosti predstavuje 1.001,05 Eur (200,21 x 5) a nie 1.050 Eur.

Toto rozhodnutie senát prijal v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.